

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Iraklis Haralambidis

Verwerende partij: Calogero Casilli

in tegenwoordigheid van: Autorità Portuale di Brindisi, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Regione Puglia, Provincia di Brindisi, Comune di Brindisi, Camera di Commercio Industria Artigianato ed Agricoltura di Brindisi

Dictum

In omstandigheden als die van het hoofdgeding moet artikel 45, lid 4, VWEU in die zin worden uitgelegd dat het een lidstaat niet toestaat de uitoefening van de functie van voorzitter van een havenautoriteit voor te behouden aan zijn staatsburgers.

(¹) PB C 207 van 20.7.2013.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 11 september 2014 — Europese Commissie/Portugese Republiek

(Zaak C-277/13) (¹)

(Niet-nakoming — Richtlijn 96/67/EG — Artikel 11 — Luchtvervoer — Grondafhandelingsdiensten — Selectie van de dienstverleners)

(2014/C 409/19)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Guerra e Andrade en F. W. Bulst, gemachtigden)

Verwerende partij: Portugese Republiek (vertegenwoordigers: L. Inez Fernandes, T. Falcão en V. Moura Ramos, gemachtigden)

Dictum

- 1) Door niet de maatregelen te nemen die nodig waren voor het organiseren van een selectieprocedure voor dienstverleners waaraan toestemming wordt verleend om op de luchthavens van Lissabon, Porto en Faro grondafhandelingsdiensten binnen de categorieën bagageafhandeling, platformafhandeling en vracht- en postafhandeling te verrichten overeenkomstig artikel 11 van richtlijn 96/67/EG van de Raad van 15 oktober 1996 betreffende de toegang tot de grondafhandelingsmarkt op de luchthavens van de Gemeenschap (PB L 272, blz. 36), is de Portugese Republiek de krachtens dat artikel op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) De Portugese Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 233 van 10.8.2013.

Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 11 september 2014 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Eparchiako Dikastirio Lefkosias — Cyprus) — Sotiris Papasavvas/O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd e.a.

(Zaak C-291/13) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2000/31/EG — Werkingssfeer — Geding wegens smaad)

(2014/C 409/20)

Procestaal: Grieks

Verwijzende rechter

Eparchiako Dikastirio Lefkosias

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Sotiris Papasavvas

Verwerende partijen: O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd, Takis Kounnafi, Giorgos Sertis

Dictum

- 1) Artikel 2, sub a, van richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt („richtlijn inzake elektronische handel”) moet aldus worden uitgelegd dat het begrip „diensten van de informatiemaatschappij”, in de zin van die bepaling, online-informatiediensten omvat waarbij de dienstverlener niet wordt vergoed door de afnemer van de dienst, maar door inkomsten die hij haalt uit op een website gepubliceerde reclame.
- 2) In een zaak als het hoofdgeding staat richtlijn 2000/31 niet in de weg aan de toepassing van een regeling voor de civiele aansprakelijkheid voor smaad.
- 3) De in de artikelen 12 tot en met 14 van richtlijn 2000/31 vermelde beperkingen van de civiele aansprakelijkheid beogen niet het geval van een persbedrijf dat beschikt over een internetsite waarop de elektronische versie van een krant wordt gepubliceerd en waarbij dit persbedrijf wordt vergoed door inkomsten die het haalt uit door de op die website gepubliceerde reclame, daar het weet welke informatie is gepubliceerd en het daarover controle heeft, ongeacht of de toegang tot deze website betalend dan wel gratis is.
- 4) De in de artikelen 12 tot en met 14 van richtlijn 2000/31 vermelde beperkingen van de civiele aansprakelijkheid kunnen van toepassing zijn op gedingen tussen particulieren over de civiele aansprakelijkheid voor smaad indien is voldaan aan de in die artikelen vermelde voorwaarden.
- 5) Een verlener van diensten aan de informatiemaatschappij kan zich niet op grond van de artikelen 12 tot en met 14 van richtlijn 2000/31 verzetten tegen de instelling tegen hem van een rechtsvordering inzake civiele aansprakelijkheid en bijgevolg tegen de vaststelling van voorlopige maatregelen door een nationale rechter. De beperkingen van de aansprakelijkheid waarin deze bepalingen voorzien, kunnen door de dienstverlener worden ingeroepen overeenkomstig de bepalingen van nationaal recht die de uitvoering ervan verzekeren of, bij ontstentenis daarvan, overeenkomstig de richtlijnconforme uitlegging van dat nationale recht. Richtlijn 2000/31 kan echter, in het kader van een geding als het hoofdgeding, uit zichzelf geen verplichtingen aan een particulier opleggen en dus niet als zodanig tegen hem worden ingeroepen.

⁽¹⁾ PB C 207 van 20.7.2013.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 11 september 2014 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof — Oostenrijk) — Österreichischer Gewerkschaftsbund/Wirtschaftskammer Österreich — Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmen

(Zaak C-328/13) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2001/23/EG — Behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van ondernemingen of vestigingen — Verplichting voor de verkrijger om de in een collectieve overeenkomst vastgelegde arbeidsvoorwaarden te handhaven tot de inwerkingtreding van een andere collectieve overeenkomst — Begrip collectieve overeenkomst — Nationale wettelijke regeling volgens welke een beëindigde collectieve overeenkomst nawerkt tot de inwerkingtreding van een andere overeenkomst)

(2014/C 409/21)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberster Gerichtshof